

[P. Munch.]

tryk af de Vilkaar, som har udviklet sig i Tiden nærmest efter Krigen.

Den ærede Forespørger (Nygaard) gjorde nogle Bemærkninger om, at den Gang hans Parti i Fjor havde stillet Forslag om Nedsættelse af et Udvalg til Behandling af en Række Spørgsmaal, hvorunder falder en hel Række af dem, som jeg her har nævnt, da stemte kun det socialdemokratiske Parti derfor. Det ærede Medlem burde dog ikke glemme, at Aarsagen dertil var, at der samtidig forelaa Enighed om Nedsættelse af et Udvalg, som netop skulde beskæftige sig med disse Spørgsmaal, det erhvervspolitiske Udvalg. Dette Udvalg var i og for sig lige saa velegnet til en Behandling af de omhandlede Spørgsmaal som det Udvalg, der var foreslaet af Socialdemokratiet. Det ærede Medlem vil kunne sige: Det har ingen Ting gjort i Mellemtiden. Og deri har han saa uendelig Ret. Men jeg er tilbøjelig til at tro, at selv om vi havde faaet et Udvalg af den Art, som Socialdemokratiet foreslog i Fjor, vilde et saadant Udvalg have gjort nøjagtig lige saa meget, som det erhvervspolitiske Udvalg har foretaget sig i den mellemiggende Tid. Sagen er den, at et saadant Udvalg kommer ikke i Gang uden den højtærede Regerings hjælpende og tilrettelæggende Haand. Og denne har været savnet.

Den højtærede Statsminister sagde: Vi har dog gjort meget for at lette Erhvervslivets Kaar; vi har gjort det ved at lette Byrderne for Erhvervslivet og derigennem fremme den Tilpasning, der nu foregaar. Maa jeg dertil sige, at det er mig ikke klart, hvad den højtærede Statsminister tænker paa, naar han siger, at han har lettet Erhvervslivets Byrder i saa betydeligt Omfang. Jeg ved ikke, om han tænker paa de Ændringer i Jernbanetakster og Posttakster, der bragte disse Takster i et naturligere Forhold til Varenes Værdi end det, hvori det stod i Forvejen. Det var en fuldkommen forretningsmæssig nødvendig Foranstaltning, og den kan efter mit Skøn ikke anføres i denne Forbindelse. Og den Skattelettelse, den højtærede Statsminister taler om — ja, den eneste Skattelettelse, der har fundet Sted, var den, hvorved man lettede Kaarene for de Mennesker, som sad med de store Formuer, for en meget væsentlig Del Papirkapitalen, for en 10—12 Mill. Kr. om Aaret. Og samtidig med denne Skattelettelse flyttede man tilsvarende Udgifter fra Staten over paa Kommunerne, saaledes at bredere Kredse, ogsaa Erhvervskredse, i Kommunerne som Følge deraf maatte bære en

højere Skat, end de ellers havde faaet. Naar Statsministeren siger: Ja, vi letter dog alt-saa Byrder for Erhvervslivet og bringer derved ligesom det hele i Gang, maa jeg dertil svare, at hvad man saa end kan sige om disse Love af 1927 — om dem har jeg sagt min Mening nu — og den Skattelov, som knytter sig dertil, har jeg dog ikke i denne Vinter mærket blot de fjerneste Bestræbelser fra den højtærede Regering for at fortsætte i dette Spor. Der har været Tale om Sparsommelighed. Men er der nogen, der i Finanslovens Paragraffer fra i Aar, ja, selv i Finanslovens Paragraffer fra i Fjor kan se, at dette Ønske om Sparsommelighed har afsat blot de svageste Spor? Der har været talt om at lette Byrder. Hvor er den Lettelse sket? Nej, paa alle disse Omraader er den højtærede Regering kørt fuldstændig i Staa. Det er, som om man havde faaet en vis Fart paa i Stemningen lige efter Valget, men Kræfterne er ebbet ud, det er forbi, man staar nu fuldkommen stille og venter paa, hvordan Verden former sig omkring en uden at kunne udrette noget af nævneværdig Betydning.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Christmas Møller) lod til særlig at lægge Vægt paa, at der i den socialdemokratiske Dagsorden staar det Udtryk, at Ministeriet „intet“ foretager sig. Hvis man ved Ordet „intet“ forstaar absolut intet, er Ordet naturligvis en lille Smule for stærkt; det absolutte intet er et mystisk Begreb, som man sjældent naar til, lidt foregaar der jo, det kunde den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti med Rette pege paa. Da han imidlertid lagde saa stor Vægt paa dette Ord, kunde jeg være tilbøjelig til at spørge ham, om han kunde gaa med, hvis man i Stedet for at sige, at Regeringen slet intet foretog sig, satte en rimelig afvejet Sætning om, at Regeringen ikke udfoldede den nødvendige Energi til Imødegaaelse af Arbejdsløsheden og Erhvervs- og Beskæftigelseskrisen. Vilde det ærede Parti stemme for en saadan Udtalelse? Jeg har opfattet Ordet „intet“ som Udtryk for, at man ikke foretog det, Tiderne krævede, det *fornødne*, og jeg ser ikke rettere, end at den Politik, der er ført af den højtærede Regering, svarer nøje til den Karakteristik, som Lloyd George for nylig i den Tale, jeg nævnte før, har givet af den nuværende konservative Regering i England. Han siger om dens Stilling overfor disse Spørgsmaal dette: „Arbejdsløsheden er ikke blot en Byrde, det er en national Ulykke, og den, første, mest paatrængende Pligt for en-